

вотъ показватъ, колко силни сж факторитѣ, които движатъ и направляватъ живота, и колко сж наивни по нѣкога хората, които искатъ, съ благи желанія, да изпрѣварятъ живота и да го направляватъ по своитѣ, може би, скжпи и завѣтни желанія, безъ да се съобразяватъ съ редица реални условия, силни, неумолими и неуклонни понѣкога, докато не дойде сгодна минута да рухнатъ или отстъпятъ. И усилията на нови нѣкои хора да вдѣхнатъ животъ на читалището, да го направятъ, както по-рано, общественъ, културенъ и националенъ центръ, сж безплодни. То обаче, както казахме, има имоти и срѣдства, и тѣ, за първо врѣме, сж отъ голѣмо значение. Читалището си урежда по-добра читалня, дѣто има повече вѣстници, нежели книги и списания, и задоволява чрѣзъ вѣстницитѣ жаждата, която трескаво горѣше хората на първо врѣме. Сегизъ-тогизъ, веднажъ-дважъ въ годината, има сказка, или се дава нѣкакво прѣдставление, или читалището е само мѣсто, дѣто гражданитѣ се свикватъ било отъ партизани, било отъ други обществени дѣйци, на събрание. Ролята

Читалището	на читалището е, слѣдователно, пасивна.
закрѣпва	Нуждата отъ знания, обаче, отъ наука,
изново.	култура, отъ по-зрѣло и високо разбиране
	обществения животъ не можаха да заглѣхнатъ.

Идѣха нови поколѣния — тѣхния духъ се по-обистряше, по-успокояваше, тѣхния умъ се формираше по-другояче. Въ 1889. год., слѣдъ като страната прѣживѣ съединението — епоха тѣй близка до революционната прѣдосвободителна — слѣдъ граждански смутове и междуособици, младитѣ хора, които бѣха близки до читалището, се заловиха да го извадятъ изъ забравата. Отъ друга страна и читалищата въ нѣкои по-видни градове наново заизпѣкваха, като културни огнища. Сжщото явление се започна и въ Сливенъ. Сливенци се погрижиха, прѣди всичко, да създадатъ помѣщение на читалището, да го извадятъ по материаленъ, по осезателенъ начинъ прѣдъ обществото. Съ малкото срѣдства що имаше, съ заемтъ, който направи, читалището си направи монументална постройка, — театръ, читалня и други потрѣбни стаи и хотелъ. То се и прѣкрѣща окончателно въ „Зора“, слѣдъ като отиваше досега съ старото си име „благодѣтелно читалище“. Оттогава то почна пакъ лека — полека да става общественъ институтъ, любимодѣтена своя градъ.